

УДК 687.016

АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРОЕКТУВАННЯ ОДЯГУ КОМБІНАТОРНИМ МЕТОДОМ

Студ. К.С. Ященко, гр. МгШМК1-17
Студ. К.О. Лиховид, гр. МгШМК(н)-16
Науковий керівник доц. Р.Ю. Кожушко

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою наукового дослідження є аналіз особливостей та розгляд розширеної характеристики комбінаторного методу проектування на основі інформації про нього, визначення основного принципу та різновидів розробки.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є процес проектування одягу. Предметом дослідження є комбінаторний метод в проектуванні одягу.

Методи та засоби дослідження. Для досягнення поставленої мети та вирішення завдань використано традиційні та сучасні методи дослідження, принципи і методи літературно-аналітичного, системно-структурного і морфологічного аналізу.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Наукова новизна полягає у детальному аналізі та розгляданні прийомів проектування комбінаторного методу – комбінаторика, визначенні його основного принципу та математичного змісту, розгляду його можливого впровадження до масового виробництва.

Результати дослідження. В даний час все більше зростають вимоги до якості одягу, критерієм якого є художнє оформлення та дизайн - проектування. Розглядаючи методи проектування одягу, а саме комбінаторні, можна зазначити, що одне з основних та значущих місць відведено комбінаториці.

Комбінаторика (від лат. combinare- з'єднувати, поєднувати, від com-bino - пов'язані по два) – один з основних комбінаторних методів проектування, заснований на пошуку, дослідженні та застосуванні закономірностей варіантної зміни просторових, конструктивних, функціональних і графічних структур, а також на способах проектування об'єктів дизайну з типізованих елементів.[1]

Математичний зміст комбінаторики полягає у встановленні певного порядку проходження елементів певної кількості друг за другом.

Простіше кажучи, комбінаторика – це комбінування різними способами форм і їх елементів або варіантний пошук, який можна поділити в проектуванні на ряд основних прийомів:

- комбінування елементів на площині при створенні текстильних композицій, рапортних тканин або трикотажних полотен;
- комбінування типізованих стандартних елементів (модулів) при створенні цілісності форми;
- комбінування деталей, пропорційних членувань всередині певної форми (по одній конструктивній основі або базовій формі);
- комп'ютерний пошук готових варіантів організації готових комплектів.

Комбінаторика "оперує" певними прийомами комбінування: перестановкою, вставкою, угрупованням, переворотом, організація ритмів. [1]

Прийом перестановок передбачає зміну, заміну, компоновання, вивертання різних елементів на одній конструктивній основі. Цей прийом ще називають прийомом

перевороту, бо він дає несподівані результати, на перший погляд, навіть абсурдні. Наприклад: пояси, кишені перетворюються в коміри; коміри, лацкани, пояси розташовуються внизу виробу; пальто, плащі, костюми, жилети стають двосторонніми; нижня білизна перетворюється у верхній одяг; краватка пов'язується на талії, стегнах тощо; полотна одягу перетворюються у квадрати, трикутники, кола; лейбл фірми розташовується на лицьовому боці виробу і т. ін.[2]

Приєм вставок використовується для створення складної форми з простої. Для цього можна взяти будь-яку просту давно відому форму одягу: пряму, розширену або звужену донизу спідницю, плаття такого ж силуету, рукава, коміри, капюшони, сумки, головні убори. Іншими словами, взяти циліндричну або конічну форму, розрізати її в певному напрямку (вертикально, горизонтально, діагонально, змішано) по бічних швах, в інших місцях (можна дотримуватися рівної відстані між розрізами або розташовувати розрізи в динамічному ритмі). Вставити в розрізи, оброблені по краю або з контрастною підкладкою, плоскі шматки тканини простої геометричної форми. Можна вставити і складні форми у вигляді квітів, листя, метеликів, тварин, рук, ніг, профілів, фігур людей, необмежено фантазуючи. Число таких вставок може зростати від однієї - двох в бічних швах до такого числа, яке необхідно для створення певної форми.

Якщо використовувати дво- або багатобарвні тканини, тканини з контрастною підкладкою, з відворотом, то виходять цікаві декоративні рішення. Крім того, вставки у вигляді великих прямокутників, трикутників, квадратів драпіруються і спадають вільно, створюють об'ємну форму, невпізнанно змінюючи первісну. [1]

Специфіка комбінаторики близька до природного формоутворення, тому дає можливість найбільш економічно використовувати елементи конструкцій і має пряме відношення до уніфікованого масового виробництва. Доцільним є використання приймів методу через скорочення міжлекальних випадів при проектуванні одягу, де основним є комбінування типізованих стандартних елементів (модулів) при створенні цілісності форми. Таким чином можна скоротити витрати на основний матеріал при виготовленні одягу на масовому виробництві.

Висновки. В процесі роботи було розглянуто визначення комбінаторики, як одного з комбінаторних методів проектування одягу, проаналізовано основні прийоми та принципи, підходи до розробки та способи реалізації. Надана інформація сприятиме удосконаленню проектування нових моделей одягу з метою впровадження їх у виробництво. Надалі актуальним є детальніші дослідження на предмет впровадження даного комбінаторного методу при проектуванні одягу на масовому виробництві.

Ключові слова: комбінаторика, прийоми комбінування, комбінаторний метод проектування, метод проектування одягу.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гусейнов Г.М., Ермилова В.В., Ермилова Д.Ю. и др. Композиция костюма. – М: Академия, 2004. – 432 с.
2. Метод комбінаторики в проектуванні [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://narodna-osvita.com.ua/6175-metod-kombnatoriki-v-proektuvann.html>